

Politidirektøren styder Vicepolitidirektøren bort og kun anvender ham til lidet betydende Ting, hvoraf Følgen atter vil blive, at der udbetales en høi Løn, uden at Vicepolitidirektøren gjør tilstrækkelig Nytte derfor. Ved at leve i Uvirkelighed vil han før Tiden ældes og sløves og da blive mindre væsffikket til i paakommende Tilfælde at indtræde i Politidirektørens Sted. Er derimod Vicepolitidirektøren en energisk Mand, og Politidirektøren mere villiesvag, saa kan det Omvendte skee, at Vicepolitidirektøren tilraner sig hele Magten, og Politidirektøren laaner Navn og Ansvar til Meget, som han i Virkeligheden ikke gjør. Jeg vilde derfor finde det i alle Maader ønskeligt, at der blev tillagt Vicepolitidirektøren en bestemt Forretningskreds, som havde et middelmaadigt Omfang, ikke større, end at han, naar Politidirektøren havde Forsald eller var syg, da uden at overlæses kunde overtage ogsaa hans Forretninger, altsaa i en meer eller mindre kort Tid. Hvilken Forretningskreds der forekommer mig hensigtsmæssigt at kunne henlægges til Vicepolitidirektøren, skal jeg strax forklare, naar jeg har talt et Par Ord om Inspektøerne. De Næste i Rækken efter Politidirektøren og Vicepolitidirektøren ere Inspektøerne. Deres Forretningskreds findes ikke anført i Regulativet, men i Instruxen for det eksekutive Politi under den første særegne Instrux. Efter Borgrepræsentationens Indstilling er Justitsministeriet gaaet ind paa, at der skal ansættes to Inspektører. See vi nu, hvorledes Forretningerne fordeles imellem disse, saa skal den første Inspektør forestaae og lede, naturligtvis under Politidirektørens Tilsyn, den hele Polititjeneste, der foregaaer paa Politikammeret, forestaae Opdagelsespolitiet, Torvepolitiet, Eftersyn af Droscher, Tilsynet ved Dampstribes eller Jernbanetogs Ankomst og Afgang, og med Theatrene samt ved Begravelser, Bryllupper, Baller og andre saadanne Leiligheder, Indøvelsen af det nyantagne Mandskab, Besørgelse af den fornødne Tjeneste ved Kriminal- og Politiretten samt Overtilshnet med mistænkelige Personer overdrages ham. Det er en overordentlig stor Masse Forretninger, der saaledes lægges i een Haand. Og i denne Op-
hobning af Forretninger skjuler sig, forekommer det mig, et Princip, som jeg ikke kan billige. Dette

Princip er, at Ordenspolitiet og Opdagelsespolitiet skulle være forenede under den samme Embedsmand. Dette er i Erid med, hvad Tilfældet er i England, hvorfra vi dog have laant det hele Politisystem, som vi nu vilde indføre. I England ere Opdagelses- og Ordenspolitiet adskilte og undergivne særskilte Myndigheder, vistnok under en fælles Overbestyrelse, hvilket jo ogsaa vilde blive Tilfældet her, om de end adskiltes. Jeg troer nu, at Den, der er Chef for Ordenspolitiet, hvilket jo den første Inspektør skal og bør være, bør ikke tillige være Chef for Opdagelsespolitiet, og det af to Grunde. For det Første, fordi det let vil komme dertil, hvortil jeg troer, at det er kommet her i de senere Aar, at Opdagelsespolitiet bliver forsømt, fordi Ordenspolitiet mebtager hans meste Tid og bedste Kræfter, og fordi det er det mindst Opsættelige, det, der trænger sig først paa. Men jeg troer heller ikke, at det bør skee af en anden Grund, nemlig den, at naar Opdagelsespolitiet og Ordenspolitiet ere underlagte den samme Embedsmand, vil det i Reglen skee, om man ogsaa forudsætter, at han kan udtage nogle Konstabler til særlig at gjøre Tjeneste ved Opdagelsespolitiet, at Konstablernes Forretninger blive blandede. Ordenspolitiets Foll vilde jævnlig komme til at gjøre Tjeneste for Opdagelsespolitiet og omvendt. Dette, troer jeg, fordærver meget Politiets hele Stilling ligeoverfor Samfundet. De Betjente, der skulle have med den daglige Orden i Hovedstaden at gjøre, bør ikke tillige bestandig gaae paa Spor efter Forbrydelser og Kjæltringer; thi de komme derved ind i en stærk Betragtning. De komme let til at betragte Samfundet som bestaaende deels af Kjæltringer, der ere overbeviste, deels af Kjæltringer, der ikke ere overbeviste. Derved fordærves Politiets Stilling ligeoverfor Befolkningen og opstaaer en gjensidig Mistillid. Jeg troer, at det vil være heldigere, at Opdagelsespolitiet lægges under en særegen Embedsmand, og det er dertil, jeg mener, at Ingen vilde være bedre fliffet end Vicepolitidirektøren. Til Opdagelsespolitiet behøves der kun et ringere Antal Betjente, der ikke bør vælges blandt de Yngste, men blandt de Ældre, og blandt dem af disse, som vise en særlig Dygtighed til denne Tjeneste, og de bør da i Reglen fritages for